

சித்தகாந்தம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

‘தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்’

என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே’

பக்கம் 37

குரோதி ஆடி 1964 ஜூலை

இதழ் 7

உள்ளுறை

பக்கம்

திருவாசக உரைப் பதிப்புக்கள்	... 191
கேஷத்திரத் திருவெண்பாத் தலங்கள்	... 198
காயும் கனியும்	... 200
சிவஞான மாபாடிய விளக்கம் III	... 204
மலம் உண்டு தொடக்கில்லை	... 209
சைவ சமயத்தின் மாண்பு	... 212
திருமுறைகளில் இசை நாடகத் தமிழ்ச் சொற்கள்	... 217
மறைந்த மாணிக்கம்	... 221
மதிப்புரை	... 222

பத்திராசிரியர் : மு. அருணாசலம், எம். ஏ.,

தவிப் பத்திராசிரியர் : வித்துவான் அம்பை. இரா. சங்கரன்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்,

12, கிழக்கு மாடவீதி, மயிலாப்பூர், சென்னை-4.

சமாஜச் செய்திகள்

26—7—64 ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை 9-30 மணிக்கு சமாஜச் செயற்குழுக்கூட்டம் அலுவலகத்தில் நிகழும். உறுப்பினர்கள் யாவரும் தவறாது வருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப் பெறுகிறார்கள்.

நம் சமாஜச் சார்பிலும் பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபை சார்பிலும் சேக்கிழார் திருநாள் 14—6—64 ஞாயிறு மாலை 6-30 மணிக்கு இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபையில் நிகழ்ந்தது. திரு. கீ. இராமலிங்க முதலியார் எம். ஏ., அவர்கள் தலைமையில் திரு. ம. ரா. இளங்கோவன் எம். ஏ., அவர்கள் “தொண்டர்தம் பெருமை” என்பது பற்றியும், வித்துவான் அம்பை இரா. சங்கரனார் அவர்கள் “சேக்கிழார் கவிநயம்” என்பது பற்றியும் பேசினார்கள்.

புலவர் திரு. முருகவேள் அவர்களால் 21—11—63 முதல் வியாழக்கிழமை தோறும் நடத்தப் பெற்று வந்த சிவஞான சித்தியார் வகுப்பு 18—6—64 அன்று நிறைவுற்றது.

நம் சமாஜத்தின் சார்பில் 3—7—64 வெள்ளி மாலை 6-30 மணிக்கு இராயப்பேட்டை பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபையில் “பண்டித நேருவின் வாழ்க்கையில் சமயம்” என்னும் தலைப்பில் ஒரு கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. சிலம்புச் செல்வர் திரு. ம. பொ. சிவஞான கிராமணியார் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை யவர்கள் B.A. L.T., திரு. M. K. தங்கவேலு M. A., அவர்கள், டாக்டர் வ. ஆ. தேவசேனாபதி M.A., Ph.D அவர்கள், திரு. ச. சிவகுமாரன் M.A., ஆகியோர் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டு செம்மையான முறையில் சொற்பொழிவாற்றினர்.

ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு

சித்தார்த்தம் முகவரி மாற்றம் தெரிவிக்க விரும்புவோர் பழைய முகவரியையும் சந்தர எண்ணையும் புதிய முகவரியையும் தெளிவாக எழுத வேண்டுகின்றோம். (பத்திராசிரியர்.)

சித்தாந்தம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியைஉள் நாடு.

மலர் 37

குரோதி

ஆடி

1964 ஜூலை

இதழ் 7

திருவாசக உரைப் பதிப்புக்கள்

(பத்திரிகாசிரியர்)

திருவாசகத்துக்குப் பொருள் கூற வேண்டுமென்று அன்பராயினார் மாணிக்க வாசகரைக் கேட்டபோது, அவர் “கனகசபை எதிரே போய்ச் சொல்வேன்” என்று கூறி, அனைவரையும் அழைத்துச் சென்று, “இந்நூலின் பொருள் இவரே” என்று அம்பலவாணரைக் காட்டிச் சபையில் சென்று மறைந்தார் என்று திருவாதவூரர் புராணம் கூறும். அது முதல் திருவாசகத்துக்குப் பொருள் கூறலாகாது என்று ஒரு மரபும் தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வருகிறது. ஆனால் சிவப்பிரகாசர் போன்ற பெரும்புலவர்கள், “திருவாசகம் இங்கு ஒருநூல் ஒதில், கருங்கல் மனமும் கரைந்து உகக், கண்கள் தொடுமணற் கேணியில் சுரந்து நீர்பாய, மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர் பெய்தி, அன்பராகுநர் அன்றி, மன்பதை உலகில் மற்றையர் இலர்” என்று கூறுவார்கள். கருத்து, திருவாசகம் பொருள் சொல்லும் அவசியமே இல்லாது, கேட்ட மாதிரத்தே இதயம் நெகிழ்வைக்கும் இயல்புடையது என்பதே.

எனினும், சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து, திருவாசகத்துக்குப் பொருள் கூறும் முயற்சி இருந்து வந்திருக்கிறது. பெரும்பான்மை உரைகள் இலக்கிய நயத்தை மட்டும் உணர்த்துவனவே யன்றி, சிவானுபவத்தை எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலுடையனவல்ல. அவ்

வாறு பலர் எழுதிய உரைகள் அச்சாகின்றன. அவை பற்றிய குறிப்பைக் கீழே காணலாம்.

1. வாசுதேவ முதலியார் உரைப் பதிப்பு:

முதலில் வெளிவந்த உரைப் பதிப்பு, இது என்று தெரிகின்றது. இது “சில வித்துவான்களால் இயற்றப்பட்ட உரையும் புராண வசனமும்” கொண்டது. 1897 (ஏவிளம்பி) வருஷத்தில் சென்னை ரிப்பன் அச்சயந்திரசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதர் பட்டாளம்—வாசுதேவ முதலியாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஐதிகப்படங்கள் சில உள்ளன. கிரவுன் அளவு, 536 பக்கம். நூலின் முற்பகுதியாக, புராண வசனத்தோடு, பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தில் திருவாசகச் சிறப்புக் கூறும் பகுதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பிற்பகுதியாக, “புணர்ப்ப தொக்க” என்ற திருச்சதகப் பாடலுக்குச் சிதம்பர சுவாமிகள் உரை, திருவெம்பாவைப் பதிகத்தின் விளக்கம், திருப்படையாட்சி முதற்பாட்டு விளக்கம் ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பதிப்பில் மிகைப் பாடல்கள் இல்லை. இவ்வுரையானது பதவுரை, கருத்துரை, விசேட உரை என்ற மூன்று விரிவான பகுதிகளை உடையது. ஆங்காங்கு திருவாதவூரர் புராண மேற்கோளும் தொடர்பும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பிற்பட்டு வந்த உரைகாரர் பலருக்கும் இவ்வுரையே மூலமாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்திருக்கிறது.

வாசுதேவ முதலியார் வித்தியா விநோதினி என்னும் பெயரால் ஒருமாதச் சஞ்சிகை ஏற்படுத்தி, அதன் வாயிலாகத் தாயுமானவர் பாடல், பட்டினத்தார் பாடல், தனிப் பாடல் முதலிய பல நூல்களை வெளியிட்டதாகவும், பின்னர் தமக்கு உதவியாய் இருந்த சம்பந்த முதலியார் என்பவர் தேகவியோகம் அடைந்ததனால் சஞ்சிகையை நிறுத்தி முழுப்புத்தகமாக வெளியிடக் கருதி, இப்போது திருவாசகவுரை வெளியிட்டதாகவும் கூறுகிறார். அன்றியும் அவர் திருவாசகத்துக்கும் “பழைய உரை ஒன்று ஏட்டில் எழுதப்பட்டுப் பல இடத்தும் உள்ளது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவ்வுரை, சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தார் வெளியிட்ட காழித் தாண்டவராயர் உரையா அல்லது வேறு என்பது விளங்கவில்லை.

இப்பதிப்பின் பழைய புத்தகம் ஒன்றில் இவ்வரை 'காஞ்சிபுரம் இராமசாமி நாயுடு இயற்றிய உரை' என்று பென்சிலால் எழுதிய குறிப்பு ஒன்று காணப்படுகிறது. பெருநூல்கள் பலவற்றுக்கு உரை எழுதிய இராமசாமி நாயுடுவே இவ்வரையை எழுதி, அதில் தம் பெயரை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்திருத்தல் கூடும்.

2. ராமசாமி முதலியார் உரைப் பதிப்பு :

பிருங்கி மாநகரம் ராமசாமி முதலியார் பதவுரை 1897 இல் (ஏவிளம்பி சிங்கரவி) இந்து யூனியன் அச்சக் கூடத்தில் வெளியாயிற்று. டெம்மி524 பக்கம். முற்பகுதியில் திருவாசகச் சிறப்பு கொண்டது. மாணிக்க வாசகர் கோயில் முன் நிற்பதாகிய படம் ஒன்று மட்டும் உள்ளது. இதுவும் பதவுரை கருத்துரை, விசேட உரை என்ற பகுதிகள் அமைந்தது. இவ்வரை முந்திய உரையைக் கருத்தளவில் அடியொற்றி வந்திருக்கிறது. புத்தகம் ரியூஸ் பேப்பர் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. பதிப்பாசிரியர் சுவையான சில செய்திகளைக் கூறுகின்றார். "சிதம்பர சுவாமிகள் திருவாசக உரை எழுத ஆரம்பித்து உண்மைக் கருத்து விளங்காமல் நிறுத்தி விட்டனர்; திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாள் ஐயர் சில பாசுரங்கட்கு மாத்திரம் எழுதிய உரை எங்கும் பரவி இருக்கிறது; சில வருடங்களுக்கு முன் தென்னாட்டுப் புலவரொருவர் இத்திருமுறை முழுமைக்கும் ஒருரை எழுதி இச்சென்னையிற் பிரசித்திபுற்றிருந்த காஞ்சிபுரம் சபாபதிமுதலியார், புரசை-அஷ்டாவதானம்-சபாபதி முதலியார், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்-ஆறுமுக நாவலர் முதலிய வித்துவசிரோமணிகள் சமூகம் கொண்டு வந்தனரென்பதும், இன்னமும் அவ்வரை, நாவலரவர்கள் வளவிலிருக்கின்ற தென்பதும் பிரசித்தமே. அதுபோலவே மிகவும் கிலப்பட்டு எடுப்பதற்கும் படிப்பதற்குமே சாத்தியப்படாத நிலையினை யுடையதோர் பிரதி எனக்குக் கிடைக்க அதை யான் கண்ணுறமளவில், அத்திருமுறைக்குப் பிரதிபதமமைந்த ஒருரையேனும் இருக்கில் மிகவும் பயனுடைத்தா மெனக் கருதி ஒருவாறு பதவுரையாகத் திருத்துவித்து அச்சிற் பதிப்பித்தனன்."

இவர் பிரசித்தம் என்று குறிப்பிடுகின்ற செய்தி இத்தலை முறையில் யாருக்கும் தெரியாது. அவ்வரை வெளிவரவும் இல்லை. அன்றியும், இவர் ஏட்டில் கண்டதாகக் கூறி அச்சிட்டுள்ள இவ்வுரை எங்கும் ஏட்டில் காணப்பட்டிலது. இவ்வுரையும் வாசுதேவமுதலியார் பதிப்போடு நெருங்கிய தொடர்புடையது.

அருணகிரி முதலியார் பதிப்பு:

“ஐகதாசாரிய மூர்த்திகளாகிய மாணிக்க வாசகர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் செய்யுட்டிரட்டு” ஆகிய இவை சோளங்கிபுரம் சிவஸ்ரீ அருணகிரி முதலியாரால் 1906 விசுவாவசபங்குனியில் குறிப்புரையோடு சென்னை வித்தியா பாஸ்கர அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இதனுள் குறிப்புரையும் சிறப்பான 60 விஷய குசனங்களும் உள்ளன. இது உரைப்பதிப்பு அல்ல என்றாலும், குசனமாகிய சிறப்புப் பொருந்தியது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு, அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு முதலியவற்றோடு சேர்ந்து பன்னிரு திருமுறைத்திரட்டுத் தொகுப்பாக 1927 இல் வெளிவந்தது.

3. முருகேச முதலியார் உரைப் பதிப்பு :

இது “நெ. முருகேச முதலியாரிடம் பாடம் கேட்ட வாறு பா. மாசிலாமணி முதலியாரால் ஒருவாறு உரை எழுதப்பட்டு” சென்னை பத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடத்தில் 1907 இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதனுள் பாட்டும் உரையும் தவிர முற்பகுதி பிற்பகுதி எவையும் இல்லை. உரையானது வாசுதேவ முதலியார் பதிப்பை அடியொற்றி அமைந்தது. டெம்மி 544 பக்கம்.

கதிரைவேல் பிள்ளை குறிப்புரை (1915)

இவர் தம்முடைய அருட்பாத் தொகுப்பில் திருவாசகம் முழுமையும் அச்சிட்டிருக்கிறார். அன்றி மிகச் சுருங்கிய குறிப்புரை ஒன்றும் எழுதியுள்ளார். மேலும் திரு வெம்பாவை, திருப்படையாட்சி முதற் பாடல் விளக்கம் முதலிய குறிப்புக்களும் இருக்கின்றன.

மறைமலை அடிகள் விரிவுரை :

சிவபுராணம் முதலிய முதல் நான்கு பகுதிகளுக்கு மட்டும் மறைமலை அடிகள் எழுதிய விரிவுரை முதல்

பதிப்பு 1923 இலும் (? ஆண்டு குறிப்பிடவில்லை) இரண்டாம் பதிப்பு 1948 இலும் வெளிவந்தது. இதில் எவ்விதமான முன்னுரை பின்னுரை இல்லை. நூல் வெளிவந்த காலத்தில் இதற்கு மிகப் பலவான கண்டனங்கள் எழுந்தன. டெம்மி பக்கம் 382.

4. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை உரை :

இது சென்னை சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தார் 1933 இல் வெளியிட்ட பொழிப்புரை. சுப்பிரமணிய பிள்ளை பெற்றிருந்த கல்விச் சிறப்பிற்கு ஏற்ப உரைச் சிறப்பு இந்நூலுள் இல்லை. பொருட் பிழைகள் உள்ளன. இது பற்றியே பண்டிதமணி கதிரேசஞ் செட்டியார், வேங்கடசாயி நாட்டார், சரவண முதலியார் போன்றோர் திருத்தங்களை எழுதி உதவினர். இது மறுபதிப்பு இரத்தின நாயகர் கம்பெனியாரால் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. கிரவுன் 544 பக்கம், மாணிக்கவாசகர் சரித்திரமும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பும் கொண்டது.

5. சுந்தர மாணிக்கயோகீசுவரர் உரை :

உண்மை ஞான விளக்க உரை, ஈ. சுந்தர மாணிக்கயோகீசுவரர் எழுதிய உரை. பொழிப்புரை, குறிப்புரை, திருமந்திர மேற்கீகாரும் கொண்டது. சென்னைவேப்பேரி பிரம்ம வித்தியா சங்கத்தார் திருப்பதி ஸ்ரீ மஹந்த அச்சுக் கூடத்தில் 1939 சுக்கில ஆனி அச்சிட்டது. டெம்மி 918 பக்கம். இவ்வுரைகாரர் திருவாசகத்தில் அடங்கியுள்ள இரகசியங்களையும் யோக நெறியில் நின்று உணர வேண்டியவற்றையும் காட்டுவதற்காகவே எழுதியதாகக் கூறுகிறார். பெருந்துறை, சிதம்பரம், வெண்காடு, உத்தர கோச மங்கை முதலிய பெயர்கள் தலங்கள் அல்ல, ரகசிய தத்துவங்களை உள்ளடக்கிய குறியீடுகள் என்பார் இவர். யோகசாதனை, ஞானசாதனை ஆகியவற்றை விளக்க முற்பட்டு இருப்பதால் இவர் கொண்டிருக்கும் பதச்சேதமும் சொல்வடிவமும் இலக்கண விதிகளுக்குப் புறம்பாக உள்ளவை. இவருடைய உரையில் திருவாசகம் காணப்படுமா என்பது சந்தேகம்.

சமாஜக் குறிப்புரைப் பதிப்பு :

1939 கிரவுன் பக்கம் 288 அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார் எழுதிய அரும்பொருள் விளக்க உரையாகிய குறிப்புரை உடையது.

நெல்லையப்ப பிள்ளை திரட்டு:

“திருவாசக அருள்முறைத் திரட்டு” என்ற பெயரில் சிந்து பூந்துறை, பென்ஷன் தாசில்தார், சைவ சித்தாந்தப் பெரும்புலவர் நெல்லையப்ப பிள்ளை தொகுத்து எழுதிய பதவுரை, விளக்க உரை கொண்ட தொகுப்பு 1943 இல் வெளியாயிற்று. இதனுள் 112 பாடல்கள் உள்ளன. ஆராய்ந்து எழுதிய மாணிக்கவாசகர் வரலாறு உள்ளது. கிரவுன் 480 பக்கம். இது ஒரு சித்தாந்த சாஸ்திரக் கருவூலம் எனத் தக்க மிகச் சிறந்த பதிப்பு.

பண்டிதமணி உரை:

கதிரேசஞ் செட்டியார் எழுதிய திருச்சதக உரை, நீத்தல் விண்ணப்ப உரை. திருவெம்பாவை உரை முதலியன 1947-50 முதலான ஆண்டுகளில் வெளியாயின. இவர் கருத்துரை, பதவுரை, விளக்க உரையாக எழுதி இருக்கிறார். இலக்கிய நயம்புலப்படுத்தும் உரை; திருச்சதகம் டெம்மி 468 பக்கம், நீத்தல் விண்ணப்பம் டெம்மி 180 பக்கம்.

தருமபுர ஆதீனக் குறிப்புரை:

தண்டபாணி தேசிகர் எழுதிய குறிப்புரையோடு கூடியது. 1947 கிரவுன் பக்கம் 420. நூல் ஆராய்ச்சி முதலியன மட்டும் 134 பக்கம்; உரை திருத்தம் இல்லாதது.

6. நவரீத கிருஷ்ண பாரதியார் உரை:

1956 டெம்மி 1224 பக்கம். இது யாழ்ப்பாணத்துப் பேராசிரியராக உள்ள பண்டிதமணி நவரீத கிருஷ்ண பாரதியார் எழுதி, இலங்கை பத்மா பதிப்புக் கழகத்தார் வெளியிட்டது. ஆசிரியர் திருவாசகம் முழுமையும் அகத்துறை நூல் என்றே வைத்துப் பொருள் எழுதியிருக்கிறார். எல்லா இடங்களிலுமே மிக வலிந்த பொருள்.

திருவெம்பாவை திருப்பள்ளி எழுச்சி விளக்கவுரை:

ரா. சண்முக சுந்தரஞ் செட்டியார் 1960 சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜப் பதிப்பு, கிரவுன் 176 பக்கம். பயனுடைய நல்ல உரை.

7. திருவாசக அனுபூதி உரை.

காழித்தாண்டவராயர் என்ற பெரியார் திருவாசகத் துக்கு எழுதிய வியாக்கியானமாகிய இவ்வனுபூதி உரை இரண்டு பாகமாக சாமிநாதய்யர் நூல் நிலையத்தாரால் 1954 இல் வெளியாயிற்று. டெம்மி 1040 பக்கம். இங்கு ஆசிரியர் தம்முடைய அனுபவத்துக்கும் பயிற்சிக்கும் ஏற்ப திருவாசகத்திற்குப் பலவிதத்தில் பொருள் எழுதியிருக்கிறார். காலம் (சகம் 1786) கி.பி. 1834 இதில் சிவபுராண உரையுள் ஆசிரியர், திருக்கோவையார் பேரின்பத்துறை அனுபூதி விளக்கம் எழுதி இருக்கிறார். இந்நூலில் சிறப்பான பொருட் குறிப்பு அகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

8. மலிவுப் பதிப்பு.

1963 இல் புலியூர்க் கேசிகன் தெளிவுரை என்ற புத்தகம் வெளியாயிற்று. கிரவுன் பக்கம் 614.

9. கழகப் பதிப்பு.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் 1963 இல் சித்தாந்த பண்டிதர் க. இராமநாத பிள்ளை எழுதிய விளக்கவுரை வெளியிட்டனர். கிரவுன் பக்கம் 848 இதனுள் மரபுக்கு முரணான செய்திகளும் சொற்பொருள்களும் காணப்படும்.

ஆங்கிலப் பதிப்பு.

இனி திருவாசக ஆங்கிலப்பதிப்புக்களுள் சிறப்பானது டாக்டர் ஜி. யூ. போப் 1900 இல் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட ஆங்கிலப் பதிப்பு. பக்கம் 540. இதனுள் போப் எழுதியுள்ள முகவுரை, மாணிக்கவாசகர் வரலாறு சில குறிப்புக்கள் ஆகிய யாவும் மிகச் சிறப்பானவை. திருவாசகத்தின் யாப்பைப் பற்றியும் நல்ல குறிப்பு எழுதியிருக்கிறார். பக்கந் தோறும் மேல்பாதி தமிழும் கீழ்ப்பாதி ஆங்கிலமுமாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன. சிறப்பான தமிழ்ச்சொல் அகராதியும் ஆங்கில விஷய சூசிகையும் உள்ளன. திருவாசக ஆராய்ச்சிக்கு இம்மொழி பெயர்ப்பு மிகச் சிறப்பாகப் பயன்படத்தக்கது. இப்பதிப்பை அப்படியே புகைப்படம் எடுத்து சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் மறுபதிப்பு அச்சிட்டு இருக்கிறார்கள்.

கேசத்திரத் திருவெண்பாத் தலங்கள்

(மு. அருணாசலம்)

பிரபந்தமாலை என்று சொல்லப் பெறுகின்ற பதினேராம் திருமுறை நார்ப்பது பிரபந்தங்களைக் கொண்டது. அவற்றுள் ஐந்தாவது பிரபந்தம் கேசத்திரத் திருவெண்பா என்பது. இதைப்பாடியவர் ஐபடிகள் காடவர் கோன்நாயனார். இவர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர். காஞ்சியில் அரசாண்டவர். சைவத்திருநெறி பெருகுமாறு சில ஆண்டுகள் அரசாண்டபின் இவர்தம் மகனுக்கு முடிசூட்டி விட்டுத் தலவழிபாடு செய்து ஒவ்வொரு தலத்திலும் ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாடும் நியமம் மேற்கொண்டார். இவ்வாறு இவர் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பே கேசத்திரத் திருவெண்பா. திருத்தொண்டர் திரு அந்தாதியில் நம்பியாண்டார் நம்பி இவரைக் குறித்துப் பாடிய பாடல் இக்கருத்தை நன்கு விளக்கும்.

சத்தித் தடக்கைக் குமரன்நல்
தூதைதன் தானம்எல்லாம்
முத்திப் பதமொரொர் வெண்பா
மொழிந்து முடியரசா
மத்திற்கு மும்மைநல் தாள்அரற்
காய்ஐயம் ஏற்றலென்னும்
பத்திக் கடல்ஐ யடிகளா
கின்றநம் பல்லவனே

இவர் கி. பி. 550 முதல் 575 வரை அரசாண்ட மூன்றாம் சிம்மவர்மன் என்ற பல்லவமன்னன் என்று ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு செய்கின்றனர். இவர் காலமாகிய ஆறாம் நூற்றாண்டுதான் சைவ சித்தாந்தத்திற்கு வேர் ஊன்றிய திருமூலரும் காரைக்கால் அம்மையாரும் வாழ்ந்தகாலம் என்பதை நாம் இங்கு நினைவிற்கொள்ளலாம்.

இனி, காடவர் கோன் பாடிய வெண்பாவில் 22 பாடல்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் 10, 23, 24 பாடல்கள் நீங்கலாக ஏனைப் பாடல்கள் தலப்பெயர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அத்தலங்கள் பின்வருவன; தில்லைச் சிற்றம்பலம், தென் குடந்தைக் கீழ் கோட்டம், ஐயாறு, ஆரூர், திருத்தருத்தி, திருக்கோடிகா, தென் இடைவாய், நெடுங்களம்

குழித்தண்டலை, ஆனைக்கா, மயிலை, உஞ்சேனை மாகாளம், வளைகுளம், பூம்புகார்ச் சாயக்காடு, பாச்சில் ஆச்சிராமம், சிராமலை, மழ்பாடி, திருவாப்பாடி, ஏகம்பம், திருப்பனந்தாள், ஒற்றியூர் என்பன. இவற்றுள், தென்னிடைவாய் என்பது கல்வெட்டின் மூலம் கிடைத்த சம்பந்தர் பதிக முடைய திருவிடைவாய் என்ற தலமாகலாம். குழித்தண்டலை என்பது கடம்பர் கோயிலாகும். உஞ்சேனைமாகாளம் ஒருவைப்புத்தலம். இனி பத்தாம் பாடல் பின் வருவது.

படிமுழுதும் வெண்குடைக்கீழ்ப் பாரெலாம் ஆண்ட முடியரசர் செல்வத்து மும்மைக்-கடியிலங்கு தோடேந்து கொன்றையந்தார்ச் சோதிக்குத் தொண்டுபட்டு ஓடேந்தி உண்ப துறும்.

இங்கு “கொன்றையந்தார்ச் சோதி” என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். மற்று இப்பாடலில் தலப்பெயரில்லை. இத்தலம் கொன்றையைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்ட திரு அச்சுபாக்கமாகலாம். 23ஆம் பாடல் பின்வருவது.

நூற்றனைத்தோர் பல்கோடி நுண்வயிர வெண்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்த செல்வம் விழையாதே-கூற்றுதைத்தான் ஆடரவங் கச்சா அரைக்கசைத்த அம்மான் தன் பாடரவங் கேட்ட பகல்.

இப்பாடலில் தலப்பெயரை அறிவதற்குத் துணையாய் உள்ள தொடர் “கூற்றுதைத்தான்” என்பது. இத்தலம் திருக்கடலூர் என்பது வெளிப்படை.

24ஆம் பாடல் பின்வருவது:-

உய்யும் மருந்திதனை உண்மின் எனஉற்றுர் கையப் பிடித்தெதிரே காட்டியக்காற்-பைய எழுந்திருமி யான்வேண்டேன் என்னமுன் நெஞ்சே! செழுந்திரு மயானமே சேர்.

இங்கு திருமயானம் என்றதலம் சுட்டப்பட்டுள்ளது. மயானம் என்ற பெயரோடு மூன்று தலங்கள் உள்ளன. கச்சிமயானம், கடலூர் மயானம், நாலூர் மயானம் என. இவற்றுள் இப்பாடல் கூறும் திருமயானம் எது என்பது கேள்வி. முந்திய பாடல் கடலூரைக் குறிப்பிடுவதால், அடுத்த பாடல் கடலூர் மயானத்தைமே குறிப்பிடுவது என்று நாம் கொள்வது பொருத்தமாய் இருக்கும்.

கரையும் கனியும்

(ந. வீ. செயராமன் எம். ஏ.,)

விரிவுரையாளர், தமிழாராய்ச்சித்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.

நீரார் கெடில வடநீள்கரையில் நீடுபெருஞ் சீரோடும் சிறப்போடும் நின்று பொலியும் திருவதிகைத் திருப்பதி, திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்டொழுகிய திருநாவுக்கரசர் வாழ்வோடு மிகவும் நெருங்கிய தொடர் புடையதாகும். ஒன்றூர்புரங்கள் செற்றவர் வாழும் அத் திருவதிகைப் பதியில், 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலிர்' என்று நாவுக்கரசர் பாடிய முதல் பதிகத்தை வழியொற் றிதான் இணைகொள் ஏழெழுநூறு இரும்பனுவல்கள் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்தன. அலகில் கலைத் துறை தழைப்ப, அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ, உலகில்வரும் இருளடீக்க வந்த மருணிக்கியார், நாவுக்கரசர் என்று நாமம் பெற்றுச் சிறந்ததும் இத்திருப்பதியில் தான்.

'தென்திசைக் கங்கை' எனப்போற்றப்படும் செல் வப் புனல் கெடிலநதி சந்திநோடு காரகில் சுமந்து தடமா மலர்கள் கொண்டு வந்து பாய்கின்ற வளம் பொருந்தியது இத்திருப்பதி. மேலும் அட்ட வீரட்டங்கள் எனக் கூறப் படுபவற்றுள் ஒன்றாக இத்திருப்பதி இலங்குகின்றது.

காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட்டானம்

கடலூர் வீரட்டானம் காமருசீர் அதிகை

மேவிய வீரட்டானம் வழுவை வீரட்டம்

வியன்பறியல் வீரட்டம் விடையூர் திக்கிடமாங்

கோவல் நகர் வீரட்டம் குறுக்கை வீரட்டம்

கோத்திட்டை குடிவீரட் டானமிவை கூறி

நாவில்நவின் றுரைப்பார்க்கு நணுகச் சென்றால்

நான்தமரும் சிவன்தமரென் றகல்வர் நன்கே.

என, நாவுக்கரசர் அட்டவீரட்டானங்கள் இன்னின்னவை என ஒரு பாடலில் அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது ஈண்டு அறியத் தக்கது. இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக, நடுநாட்டில் உள்ள பாடல்பெற்ற தலங்கள் இருபத்து இரண்டனுள், அதிக எண்ணிக்கையுள்ள பதிகங்களால்—பதினெட்டுப்

பதிகங்களால் பாடப்பெற்றது இத்திருவதிகைத் திருப்பதி ஒன்றேயாகும்.

இத்தகைய சிறப்புக்கள் பொருந்திய திருவதிகைத் திருப்பதியில்தான் நாவுக்கரசர் சைவசமயத்திற்குச் சார்ந்தார். அன்னையும் அத்தனும் அகன்ற பின்னர், தம்பியார் உளராக வேண்டும் என வைத்த பெருங்கருணையினால் திலகவதியார் வாழ்ந்தார். தம்பிக்காக உயிர்தரித்த அத்வைதச் செல்வியால்தம்பியின் புறச்சமயச் சார்பைத் தடுக்க இயலவில்லை. நல்லாறு தெரிந்துணர் நம்பர் அருளாத காரணத்தால் கொல்லாமை மறைந்துறையும் அமணசமயத்தைச் சார்ந்தொழுகிய நாவுக்கரசர், அச்சமயத்து நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, தேர்களை வாதிவென்று தருமசேனர் என்ற சிறப்புப் பெயரோடு சிறப்பாகத் தான் வாழ்ந்திருந்தார். ஆனால் அச்சிறப்பு வாழ்வெல்லாம் போலி வாழ்வு என்ற உண்மையை உணர் பெருங்குலை நோய் வேண்டி யிருக்கின்றது. வடவனலும் கொடுவிடமும் வச்சிரமும் பிறவுமாம் கொடிய எலாம் ஒன்றாகுல் என்று துலைநோய் நாவுக்கரசரின் குடலைக் குடைந்த போதுதான் தன் நல்வாழ்விற்காகவே வாழ்ந்துவரும் தமக்கையார் றினைவு வருகின்றது நாவுக்கரசருக்கு. புலர்வதன்முன் திருவலகு பணிமாறிப், புனிறகன்ற நலமலி ஆன்சாணத்தால் நன்கு திருமெழுக்கிட்டு, மாலைகள் தொடுத்தமைத்துப் பணிசெய்த தவச்செல்வியைத் திருவதிகைப் பதியிலே நாவுக்கரசர் சந்திக்கின்றார். தொண்டர் பிழைபொறுப்பது இறைவனுக்குரிய சீரிய பண்பன்றோ?

‘பழையதம் அடியார்செய்த பாவமும் பிழையுந் தீர்ப்பார்’

‘என்பிழை பொறுப்பானைப் பிழையெலாந்தவிரப் பணிப்பானை’ என்றெல்லாம் இறைவனின் அடியார் பிழைபொறுக்கும் பண்பை நாயன்மார்கள் நாவாரப் போற்றுகின்றார்கள். பிழைசெய்த நாவுக்கரசருக்கும் நல்வாழ்வளிக்கின்றான் இறைவன்.

திருவதிகை இறைவனைக் கண்டு மகிழ்ந்தார் நாவுக்கரசர். இறைவனின் குனித்தபுருவமும், கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும், பனித்த சடையும், பவளம் போல் மேனியில் பால்வெண்ணீறும், இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் கண்ட நாவுக்கரசர், இறைவனின்

தோற்றப் பொலிவிலே இதயத்தைப் பறிகொடுத்தார். காதலாகினார்; கசிந்தார்; 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலிர்' என்று கண்ணீர் மல்கப்பாடினார். நாவுக்கரசரின் நோய் தீர்ந்தது. நல்லாறு கண்டுணர்ந்த நாவுக்கரசர் இறைவனின் பொருள்சேர் புகழினைப் பாடிப்பரவுகின்றார்.

நாவுக்கரசர் பல்வேறு திருத்தலங்களுக்கும் சென்று இறைவனைப் போற்றி வருங்காலையில் திருவாரூர் நகருக்கும் அவர் வருகை கிடைத்து. தூய வெண்ணீறு துதைந்த பொன்மேனியும் தாழ்வடமும் நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் கொண்டு நகருக்குள் புகுந்தார் நாவுக்கரசர். அன்னம் வைகும் வயற்பழனத்தணி ஆரூரனைக் கண்ட நாவுக்கரசர் இறைவனின் தோற்றப் பொலிவிலே சிந்தையைப் பறிகொடுத்துப் பாடிப் பரவுகின்றார். மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியானைக்கண்டுமெய்யெலாம் புளகமுதப் போற்றுகின்றார். அந்நிலையில் இறைவனின் பெருமையை இதுவரை எண்ணாது தன் வாழ்நாளைக் கொன்னே கழித்த நிலைபற்றி நாவுக்கரசர் மனம் கவல்கின்றார்.

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த

மேனியான் தான்தொழாதே

உய்யலாம் என்றெண்ணி உறிதுக்கி

உழிதந்தெ னுள்ளம் விட்டு

கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ

மயிலாலு மாநூரனைக்

கையினால் தொழாதொழிந்தே கனியிருக்கக்

காய்கவர்ந்த கள்வனேனே,

என்று நாவுக்கரசர் உளமுருகப் பாடுகின்றார். தான்சமணமதத்தைச் சார்ந்து தருட்சேனர் என்ற பெயரோடு வாழ்ந்த நிலையைக் காய் என்றும், தற்பொழுது சைவசமயத்தைச் சார்ந்து நாவுக்கரசர் என்ற பெயரோடு வாழ்கின்ற நிலையைக் கனி என்றும் இப்பாடலில் அவர் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாவுக்கரசர் ஆரூர் இறைவனை இப்பாமாலை கூறிப் பாடிப் பரவியதைக் குறிப்பிடுகையில்,

செய்யமா மணிஒளிகூழ் திருமுன்றின்

முன்தேவா சிரியன் சார்ந்து

கொய்யுலா மலர்ச் சோலைக் குயில்கூவ
மயிலாலும் ஆரூரனைக்
கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக்
காய்கவர்ந்த கள்வனேன் என்று
எய்தற்கரிய கையறவால் திருப்பதிகம்
அருள்செய்தங் கிருந்தார் அன்றே.

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் தித்திக்கும் செந்தமிழில்
குறிப்பிட்டுள்ளது அறியத் தக்கதாகும். எய்தற்கரிய
கையறவால் நாவுக்கரசர் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்
எனச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் மிக அழகாக நாவுக்கரசர்
சரின் உளநிலை அறிந்து கூறுவது உவகை தருவதாகும்.

நாவுக்கரசர் கனியும் காயும் என்ற தொடரை திருக்
குறள் பயிற்சியால் பெறமுடிந்தது என்று கூறலாம். திரு
வள்ளுவர் இனியவை கூறலின் இன்றியமையாமையைப்
பற்றிக் கூறுகின்ற பொழுது,

இனிய வுளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்தற்று.

என்று கூறியுள்ளது அறியத்தக்கதாகும். அறம்பயக்கும்
இனிய சொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக்
கூறுது பாவம் பயக்கும் இன்னாத சொற்களை ஒருவன்
கூறுதல் இனிய கனிகளும் தன்கைக் கண் உளவாயிருக்க
அவற்றை நுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்தனோடொக்
கும் என்று அதற்கு உரை கூறுவர். மேலும் இக்குறளின்
விளக்கவுரையில் இனிய கனிகளென்றது ஒளவையுண்ட
நெல்லிக்கனி போல அமிழ்தானவற்றை என்றும் இன்னாத
காய்களென்றது காஞ்சிரங்காய் போல நஞ்சானவற்றை
என்றும் பரிமேலழகர் விளக்கம் கூறியுள்ளார். வள்ளுவர்
ஆண்ட சொற்றொடரை மிகச் சிறந்த இடத்தில் வைத்து
வாசீசர் போற்றுகின்ற பெற்றி, அறிந்து இன்புறத் தக்க
தாகும்.

இறைவனின் உண்மை நிலையை உணர்ந்து பாடுகின்ற
நாவுக்கரசரின் இப்பாடலிலே அனைத்து நலங்களும் சிறக்
கக் காண்கின்றோம். நவினொறும் நவினொறும் இப்பாவின்
நயம் மேலும் மேலும் சிறந்து விளங்குகின்றது. பொருள்
நலமும் அணிவளமும் பொதிந்து கிடக்கும் இத்தகைய
பாடல்களைக் கற்றுணர்தல் வேண்டும்.

சிவஞான மாபாடிய விளக்கம் III

தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு

முழு இருளில் மூழ்கியுள்ள உயிர், அந்த இருளி லிருந்து வெளிவர இயலாததாய் இருக்கிறது. அதன் கட்டை அவிழ்க்க இறைவன் திருஅருள் காக்கிறான். இறை வன் முற்றறிவுடையவன் ஆதலின், அவன் பால் இரக்கம் இயல்பாகவே அமைந்து இருக்கிறது. அழுக்காறு எழும் போது இரக்கம் ஒடுங்குவதையும், அழுக்காறு ஒடுங்கும் போது இரக்கம் எழுதலையும் அதுபவத்தால் உணர்கிறோம். அழுக்காறுவன்கண்மைமுதலியன அறிபாமைக்கூறுகள். இரக் கம், ஒப்புறு முதலியன அறிவுக் கூறுகள். இறைவன் முற் றறிவு உடையவன் ஆதலின், அவனிடம் இரக்கம் இயல்பாக வே அமைந்து இருத்தலை விளக்க வேண்டுவது இல்லை. நீரில் தண்மையும், நெருப்பில் வெம்மையும் இருப்பது போல இறைவன் இடத்தில் இரக்கம் இயல்பாய் இருக்கிறது. துன் பம் கண்ட இடத்தில் இரக்கம் எழுந்து துன்பத்தைப் போக்க முயல்வது அதன் தன்மை. உயிர், தன் நிலை அறி யாது இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. அதைக் காணும் இறைவன் வாளா (சும்மா) கிடக்காமல் இரக்கத்தால் உயி ரைத் துன்பத்திலிருந்து விடுதலைசெய்ய முனைகிறான். இறை வன் இரக்கத்தால் உயிரின் கட்டை அவிழ்த்து, அதைத் தன்னைப் போல் ஆக்கத் திரு உளம் கொள்கிறான். இறை வன் உயிரின் கட்டைப் படிப்படியாக அவிழ்க்க, உயிர்க்குப் பலதிற மாயாஉடலம் அளிக்கிறான். உயிர் மாயா உடலம் பெற்றதும் சிறிது அளவு விளங்கப் பெறுகிறது. மாயை உயிரின் அறிபாமையை நீக்குகற்கு உரிய கருவி. சிவஞான சித்தியார், 'மாயாதனு (உடல்) விளக்கு' என்றது காண்க.

உடல், உறுப்பு, உலகம், துய்ப்பன (தனு, காண, புவன, போகம்) எல்லாம் மாயையின் காரியப்பாடே ஆம். காரியமாகிய இவற்றை உயிருடன் சேர்ப்பதே படைப்பு என்பது. இதில் புதுமை ஒன்றும் இல்லை. உயிர், மாயை கடவுள் மூன்றும் உள்ளவை. உயிர் அறிபாமைக் கட்டில் இருப்பதால், அதுதானே மாயையுடன் சேர்வது இல்லை.

மாயை அறிவற்றது; ஆதலின் அதுவும் தானே உயிருடன் சேர்வது இல்லை. இரண்டையும் சேர்க்க ஒரு பொருள் வேண்டும். அஃது உயிரைப் போல அறியாமைக் கட்டு இல்லாததாய், மாயையைப் போல அறிவற்றபொருள் அல்லாததாய், முற்றறிவுடையதாய் இருத்தல் வேண்டும். இந்த இயல்புடைய ஒன்றே கடவுள் என்பது. உள்ள ஒன்றுடன் உள்ள ஒன்றைச் சேர்ப்பதே கடவுள் செய்யும் படைப்புத் தொழில் என்க. இந்த நுட்பத்தை இவர் விளக்கி உள்ள திறம் பேருரையில் காணலாம்.

உயிர், தொடக்கத்தில் புல், கொடி, செடி, மாம் முதலிய உடல்களைப் பெற்றும், பின்னே புழு, மீன், ஆமை, பறவை, விலங்கு முதலிய உடலங்களைப் பெற்றும், இறுதியில் மக்கள் உடலைப் பெறுகிறது. மக்கள் பிறவியில், உயிர்க்குப் பகுத்தறிவு மலர்கிறது. பகுத்தறிவின் இயல்பு, பிற உயிர்களைத் தன்னைப் போல் கருதுவது. இந்த இயல்பை மேலும் மேலும் பெருக்க உயிர் முயலுகல் வேண்டும்.

பகுத்தறிவு விளங்கிய உயிர், தன்னை இந்த நிலைக்குக் கொணர்ந்த இறைவனிடம் நன்றி அறிதல் உடையதாய், அவனை நினைத்து நினைத்து உருகும் பயிற்சியில் நிலைத்து நிற்கல் வேண்டும். உருகும் உள்ளம், இறைவனுக்குக் கோயில் ஆகல் உறுதி. பகுத்தறிவு உடைய மக்களுக்கு இறை வழிபாடு இன்றியமையாத வேண்டும். இறைவனது நன்றியை மறந்து, அவனை நினையாத வாழும் உயிரைத் தீவினை சூழ்ந்து உறுத்தும். அகனால் பிறவி வளரும். பிறவி இல்லாக் கடவுளை உன்ன உன்னப் பிறவியேர் அறம்.

கூர்தல் (உள்ளது சிறத்தல் Evolution) நியாயம் பற்றி ஹெக்கல், டார்வின், கீத்முதலியோர் கூறியுள்ள உயிர் வளர்ச்சி இந்த உரையிலும் ஒளிர்தல் காணலாம். உயிர், புழு, மீன், ஆமை, பன்றி, குரங்கு முதலிய உடலங்களைத் தாங்கிப் பின்னே மனித உடல் தாங்குவது என்பது மூல நூலுக்கு அரண் செய்யும் உண்மையே ஆகும்.

† 'குனித்த புருவமும்' என்ற அப்பர் பாட்டு பார்க்க,

உயிர் அறிவற்றதின் சார்பு கொள்ளக் கொள்ள அதன் அறிவு நன்கு விளங்கும் என்பது விஞ்ஞான கலையின் விளைவு. உயிர், மாயையின் கட்டுறவு பெறப் பெறப் படிப் படியே அறியாமை நீங்கி அறிவு விளக்கம் பெறுகிறது என்று மூலதூல்கூறுகிறது. இரண்டுக்கும் வேற்றுமை இல்லை. பேருரை இந்த துட்பங்களை எல்லாம் மிகத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

உலகு-உயிர்-கடவுள் உண்மை கூறும் சிவஞான போதம், அம்மூன்றும் தனித் தனியே நிற்கவில்லை என்றும், உலகு உயிருடன், கடவுள் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கிறார் என்றும் கூறுகிறது. மூப்பொருள் உண்மை மறுத்துப் பொருள் ஒன்றே கூறுவோர், உலகு உயிருடன் கடவுள் நீக்கமற நிறைந்திருத்தல் என்ற கூற்றை ஏற்பது இல்லை. எங்கும் நிறைந்துள்ள கடவுளில் உலகும் உயிரும் இடம் பெறின், கடவுளுக்குப் பரிபூரண தோஷம் (முழு இழுக்கு) உண்டாகும் என்று அவர் வாதிக்கிறார். இதை முனிவர் தடைவிடைகளால் வீழ்த்தி, மெய்கண்டார் உள்ளக் கிடக்கையை உறுதிப் படுத்துவது கூர்ந்து சிந்தித்தற்கு உரியது.

இரண்டு பொருள்கள் ஓர் இடத்தில் இடம் பெற என்பது உண்மையே. எள் உள்ள இடத்தில் கொள் இருத்தல் முடியாது; கொள் உள்ள இடத்தில் எள் இருக்க முடியாது. எள்ளும், கொள்ளும் எல்லையுடைய வடிவப்பொருள். எல்லை உடைய வடிவப் பொருள், ஒன்றுள்ள இடத்தில் மற்றொன்று இருக்க இடம் பெறுதல் அரிதே. கடவுள் எல்லையுடைய பொருள் அன்று; அஃது உருவம், எல்லை அற்றது; அகண்டமானது (பகுக்கப்படாதது). அதைக் கண்டப் பொருளாகக்கருதி, 'இரண்டு பொருள்கள் ஓர் இடத்தில் இடம் பெற' என்ற நியாயத்தைக் குறிப்பது நியாயம் ஆகாது. அவயவப் பொருளுக்கு ஏற்பட்ட நியாயத்தை அவயவம் அற்ற பொருளுக்கு எடுத்துக் காட்டுதல் தருக்க முறை ஆகாது.

ஆகாயம், தனித்தும் மற்றப் பூதங்களில் நிறைந்தும் இருப்பது. அது மற்றப் பூதங்களில் பாய்ந்து இருப்பது உண்மை. காற்றுள்ள இடத்தில் ஆகாயம் இருக்கிறது. இங்கே 'இரண்டு பொருள்கள் ஒரீடத்தில் இடம்பெறு' என்ற நியாயத்தை எடுத்துக் காட்டுவது அறிவுடைமையாகுமா? ஆகாயம் போன்றது கடவுள்; மற்றப் பூதங்கள் போன்ற உலகும் உயிரும். இவ்வாறு முனிவர் பேருரையில் எடுத்துக் காட்டுவதைத் தற்கால அறிவியல் நூல் வல்லார் காண்க.

உலகு-உயிருடன், கடவுள் நீக்கமறக் கலந்துள்ள நிலையை மெய்கண்டார் அத்துவிதம் என்கிறார். பொருள் ஒன்றே என்போர் அவர் கருத்தை ஏற்பதில்லை. அத்துவிதம் என்பதில் உள்ள அ-எழுத்துக்கு அவாவர் கொள்கைக்கு ஏற்றபடி அவாவர் பொருள் சொல்கிறார்கள். மெய்கண்டார் சார்பினர், அ-எழுத்துக்கு அன்மைப் பொருள் கூறுகிறார்கள். ஏகான்மவாதச்(சங்கரர்) சார்பினர் அ-எழுத்துக்கு இன்மைப் பொருள் கூறுகிறார்கள். மறுமை முதலிய வேறுபொருள் கூறுவோர்களும் உண்டு.

அ-எழுத்துக்கு அன்மைப் பொருளும் உண்டு; இன்மைப் பொருளும் உண்டு. அமலம், அநேகம் என்ற சொற்கள் இரண்டிலும் 'அ' எழுத்து இருக்கிறது. அமலம் என்றால் மலம்இல்லை என்பதுபொருள். அநேகம் என்றால் ஒன்றல்லபல என்பது பொருள். அமலத்திலுள்ள அ-எழுத்து இன்மைப் பொருளையும், அநேகத்திலுள்ள அ-எழுத்து அன்மைப் பொருளையும் தருகின்றன. அநேகத்திலுள்ள அ-எழுத்துக்கு இன்மைப் பொருள் கூறின், அநேகம் என்பது பல என்ற பொருள் இழந்து ஒன்றுமில்லை என்ற பொருள் தரும். அநேகத்திற்குப் பொருள் பல என்று எவரும் சொல்வர். இதனால் எண்ணுப் பெயருடன் வரும் அ-எழுத்து அன்மைப்பொருளையே தரும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். அத்துவிதம் என்பதில் உள்ள அ-எழுத்து, துவிதம் என்ற எண்ணுப் பெயரை ஒட்டி இருத்தலால், அ-எழுத்துக்கு அன்மைப் பொருள் குறிப்பதே இலக்கண வரம்பும் உலக வழக்கும்

ஆகும். முனிவர் விபாகாண வழியாக அத்துவிதத்திலுள்ள அ-எழுத்துக்கு அன்மைப் பொருளையே உறுதி செய்துள்ளார்.

வேதத்தில் ஒன்று, இரண்டு என்ற எண்களைக் குறிக்க முறையே ஏகம், துவிதம் என்ற சொற்கள் வருகின்றன. சிவனும் சீவனும் ஒன்றாய் இருப்பின் ஏகம் என்றும், வேறு வேறாய் இருப்பின் துவிதம் என்றும் சொல்லுவதோடு வேதம் சின்றிருக்கும். வேதம் 'அத்துவிதம்' என்று கூறுகிறது. ஆகவே, அத்துவிதத்துக்குப் பொருள் ஏகம் என்றோ துவிதம் என்றோ கூறுதல் வேதக் கருத்துக்கு முரண்பாடு ஆகும். இதையும் அவர்கள் பேருரையில் மிகத் தெளிவாக விளக்கி இருக்கிறார்.

'பொருள் ஒன்றே' என்று வேதம் கூறுவதற்கு, கடவுள் ஒன்றே என்று மெய்கண்டார் கொண்ட பொருளை அவர் தெளிவு செய்துள்ளதைப் பார்த்தால் அவாது வட மொழிப் புலமை தெரியும். சிவஞத்திரம் முதலிய பல வட மொழி நூல்களை அவர் பொருந்திய முறையில் எடுத்து ஆண்டு இருத்தல் புலவர்கட்கு விருந்தா ஆகும். அடிகளார் பேருரையைப் பயில்வோர், வேத வேதாந்தம், ஆகமம், வேதாந்த சூத்திரம், சூத்திரபாடிய(ஷி)யங்கள் முதலியவற்றைப் படிக்காமலே, அவைகளைப் படித்த பயனைப் பெறுவர் என்பது திண்ணம்.

சிவஞான அடிகளார் பேருரை தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கும் தமிழ் பயில்வோருக்கும் ஒருகருவூலம் போலத் துணை புரியும். இது தமிழ்ச் செல்வம்; கற்பகம்; காமதேனு. அது வேண்டுவதை உதவும். இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த திராவிட மாபாடியத்தை யாவரும் படிக்க வேண்டும். தமிழ் வாழ்க; சிவநெறி வாழ்க; சிவஞான முனிவர் திருஅடி வாழ்க.

மலம் உண்டு தொடக்கில்லை

(அ. சம்பந்தம் செட்டியார்)

“ஆணவமல நீக்கமும் ஓடுக்கமும்” என்ற தலைப்பில் புலவர்மணி சித்தாந்த வித்தகர் திரு. இரத்தினம் செட்டியாரவர்கள் (33-10, 11, 12, 37-2) எழுதிய கட்டுரைக்கு மறுப்பாக “அருளாசிரியரும் ஆணவ நீக்கமும்” என்னும் தலைப்பில் புலவர் திரு. பொன் சண்முகனாரவர்கள் (37-4) எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அருளாசிரியருடைய கட்டுரையை உணர்வது அரிது என்றும் மலபரிபாகமுடையார்க்கே அதன் உண்மைப் பொருள் விளங்குமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அருளாசிரியருடைய கட்டுரையை உணர்ந்தெழுதும் திரு. சண்முகனாரவர்கள் மலபரிபாகமிக்கார் என ஏனையோர் கருத வேண்டுமென்று எதிர் பார்ப்பதாகத் தெரிகிறது.

கட்டுரையைத் திட்டவட்டமாகவும் தெளிவாகவும் திரு. செட்டியாரவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மறுப்பெழுதப்புகுந்த திரு. சண்முகனாரவர்கள் கட்டுரைப் பொருளை நிலைநிறுத்தாமல் ஏதேதோ எழுதிச் செட்டியாரவர்கள் திட்ப நுட்பம் நிறைந்த கட்டுரையைப் படித்துள்ள சித்தாந்தம் வாசகர்களை திருப்திப் படுத்த முயன்றிருப்பது வியப்பேயாகும்.

“முத்தியில் மலமுண்டு; ஆனால் பந்தமில்லை” என்று செட்டியாரவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். மலம் நீங்குகிறதென்றும், மலம் அறுகின்றதென்றும், மலமில்லாமல் போகின்றதென்றும் சித்தாந்த நூல்களில் கூறப்படுகின்ற இடங்களிலெல்லாம் மலபந்தம் நீங்குகிறதென்றும், மலபந்தம் அறுகின்றதென்றும், மலபந்தம் இல்லாமல் போகின்றதென்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்று செட்டியாரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“வியாபகப் பொருட்குக் காட்சி விசேடமே நீக்கமாகலான்” எனச் சிவஞான சுவாமிகள் எழுதுவதை ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். மலத்தைப் பற்றாது ஆன்மா இறைவனைப் பற்றி நிற்பதையே மலநீக்கமென்று சொல்கின்றோமேயன்றி பொருளளவில் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று நீங்குவதை நீக்கமெனச் சைவசித்தாந்தம் கொள்ளவில்லை என்பதை மேலே காட்டிய சிவஞானசுவாமிகளது வாக்கு இனிது புலப்படுத்தும்.

“முத்தியில் மலம் நித்தியமாயிருக்க அதன் சத்தியேவலி அழியும்” என்று சிவப்பிரகாசம் செய்யுள் 83-ல் உமாபதிசிவம் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இதனை முழுதும் உடன்பட்டு சிவஞான சுவாமிகள் சிவஞானபாடியம் சூ. 4 அதி. 2-ல் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“சிவாதித்தமணிதீபிகையுடையாரும் முதலதிகரணத்திறுதியிற் பயன் கூறும்வழி, ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பாரை மறுத்து, மலந்திரவியமென்றும், அநாதிப் பொருளென்றும், மலசத்திகள் பலவென்றும், முத்தியின் மலசத்திக்குக் கேடன்றி மலத்துக்குக் கேடின்மையின், அநாதியாதற்கிழக்கில்லை யென்றுங், கடாவிடைகளான் விரித்துக் கூறியவாருண்டுக் காண்க” (சி. பா. சூ. 4 அதி 2)

முத்தியில் மலத்திற்குக் கேடில்லை என சுவாமிகள் கூறியிருப்பதால் முத்தியில் மலமுண்டென்றும் ஆனால் பந்தமில்லை என்றும் புலனாகிறது. இதனைத்தான் செட்டியாரவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

முத்தியில் மலமில்லை என்று சொல்கின்ற திரு. சண்முகனாரவர்கள் சிவஞானசுவாமிகள் வாக்கினை நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சிவஞானபாடியம் 8-ஆம் சூத்திரத்தில் “பெத்தகாலத்து மேற்பட்டிருந்த தனது சத்தி முத்திக்காலத்து மடங்கிச் சூனியம் போன்றிற்றன் மாத்திரையே பற்றிச் சத்தாகிய ஆணவமலத்தினையும் அசத்தென்றற் கிழக்கென்ணையென்க” எனக்குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் முத்திக்காலத்து மலம் தனது சத்தி மடங்கி நிற்கிறது என்பது தெளிவு. நிற்கின்ற ஒன்றை எவ்வாறு இல்லை என்று சொல்வது?

உமாபதி சிவாச்சாரியாரும் சிவஞானசுவாமிகளும் முத்தியில் மலம் உண்டென்று கூறுவதால் புலவர் திரு. சண்முகனாரவர்கள் முத்தியில் மலமில்லை எனச் சொல்வது எவ்வாறு பொருந்தும்?

அருளாசிரியரவர்களுடைய கட்டுரையை நிலைநாட்டுவதற்காகவே புலவர் திரு. பொன் சண்முகனாரவர்கள் இந்த மறுப்பை எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அருளாசிரியரவர்களோ முதலில் முத்தியில் மலமில்லை என்றெழுதி பின்னர் அதே கட்டுரையில் இருந்தும் இல்லை எனும்படி மலம் திருவருள் ஒளியுள் அடங்கி நிற்கும் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அருளாசிரியரவர்களுக்கும் முத்தியில் முலமுண்டு என்னுங்கருத்து உடன்பாடே என்பது புலனாகிறது. இப்படியிருக்க செட்டியாரவர்களைச் திரு. சண்முகனாரவர்கள் ஏன் மறுக்கப் புகுகின்றார்களென்பது விளங்கவில்லை.

முத்தியில் மலமில்லை என்பது திரு. சண்முகனாரவர்களின் கருத்தாக இருக்குமானால் நாம் மேலே காட்டிய உமா

பதி சிவாச்சாரியாரின் திருவாக்கிற்கும் சிவஞானசுவாமி களின் திருவாக்கிற்கும் தக்கவிடை கூறவேண்டும்.

திருக்கோயிலுள் சிவலிங்கமும் நந்தியும் பலிபீடமும் இருப்பதை எடுத்துக் காட்டி முத்தியில் மலமில்லை என்று திரு. சண்முகனாரவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இது வியப்பாகும்.

சிவலிங்கமும் நந்தியும் பலிபீடமும் இருப்பதே முத்தியில் இறைவனும் ஆன்மாவும் மலமும் உண்டென்பதை மெய்ப்பிக்கின்றது. நந்தியை விட்டு பலிபீடம் விலகியிருப்பதால் முத்தியில் பொருளளவில் ஆன்மாவைவிட்டு மலம் நீங்கி விட்டதென திரு. சண்முகனாவர்கள் கருதியிருக்கிறார்கள் போலும். அப்படியானால் சிவலிங்கத்தைவிட்டு நந்தி விலகியிருப்பதால் முத்தியில் இறைவனைவிட்டு ஆன்மா நீங்கியிருப்பதாகப் பொருள் கொள்ளலாமா? ஆகவே திரு. சண்முகனாரவர்கள் கருத்துப் பிழையாகும்.

முத்திநிலையில் ஆன்மா மலத்தை நோக்காது அதனைப் பின்னிட்டு இறைவனை முன்னிட்டு நிற்குமென்பதை உணர்த்துவதற்காகவே முதலில் சிவலிங்கமும் அடுத்து நந்தியும் அதன்பின் பலிபீடமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என அறிதல்வேண்டும். முத்தியில் மலமில்லை என்பதற்கு இது சான்றாகாது, மாறாக உண்டென்பதையே அது நிலைநாட்டும்.

ஸ்ரீ நடராச வடிவத்தில் முயலகளைத் திருவடிக்கீழ் அழுத்திவைத்திருப்பதிலிருந்து முத்தியில் ஆணவமலம் அடக்கப்பட்டிருக்கின்றதே யன்றி இல்லாமற் போகவில்லை என்பது தெளிவு.

முத்தியில் மலமுண்டென்பதை ஒப்புக்கொண்டு விட்டால் “இத்தை வினைவித்தல் மலம்” என்பதற்கு “மலநீக்க மென்றோ” “மலமின்மை” என்றோ பொருள் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதோடு அங்ஙனம் பொருள் கொள்வது செய்யுள் சாதிக்க எழுந்த நோக்கத்தை நிறைவு செய்யாமல் போகின்ற தென்பதையும் கூண்டு நினைவூட்டுகிறோம்.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால் முத்தியில் மலமுண்டு; ஆனால் தொடக்கில்லை எனச் செட்டியாரவர்கள் கூறுவதே சைவசித்தாந்தக் கருத்தாகுமன்றி முத்தியில் மலமில்லை எனக்கூறும் திரு சண்முகனாரவர்களின் கருத்து சைவசித்தாந்தக் கருத்தாகாதென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் இனிது விளங்கும்.

சைவ சமயத்தின் மாண்பு

(சி. குமரேசப் பிள்ளை)

○○○○○○

(சென்ற மாத இதழ் தொடர்ச்சி)

இப்பயன்களுக்கு ஏதுவாகிய செய்வினை நிகழ்ந்த முன்னைப் பிறவி உண்டு என்பதையும், அதன் பயனை இப்பிறவி என்பதையும் இப்பிறவியால் செய்யும் வினையின் பயன் மறுமை என்பதையும் தெளியவே செய்வினை அதன் பயன் ஒன்றுண்டு என்பதையும் கண்டார். செய்வினை செய்வான் அதன்பயன் என்னும் மூன்றும் உண்டு என்று அநுபவத்தால் உறுதிப்படவே செய்வான் செய்தவினையை அறிந்து அதன் பயனைச் சேர்ப்பான் ஒருவன்வேண்டாவோ எனச்சிந்திக்கலானார். உயிர்கள் தாமே தாம்வினையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும். உயிர்களோடு வினையைச் சேர்ப்பான் ஒருவன் தேவையில்லை எனின்; எந்த உயிர்களும் துன்பத்தை விரும்புவதில்லை. உயிர் தானே தான் செய்த வினையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன் பயனை அநுபவிக்கிறது என்றிருந்தால் துன்பப் பயனை நீக்கி இன்பப் பயனை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பது துணிபு. அவ்வாறு இன்பமே அநுபவிக்கின்ற உயிர்களைக் கால்கிலோம். ஆகவே உயிர்கள் தாமே சென்று வினையைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயனை அநுபவிக்கும் என்பது பொருந்தாது. செய்வினையே செய்வானாகிய உயிரைச் சென்று பொருந்துமாலோ எனின் வினைசடம் ஆகவே தானே சென்று பொருந்துதல் கூடாது. எனவே செய்வினையைச் செய்வானோடு சேர்த்து வினைப்பயனை நுகரச்செய்கின்ற சேர்ப்பான் ஒருவன் வேண்டுமெனக் கண்டார். இவ்வாறு உலகியலைக் கொண்டே உண்மை வகையால் ஆராய்ந்து பார்த்தால் செய்வினை, செய்வான், அதன்பயன், சேர்ப்பான் எனும் நான்கும் விதித்த முடிவாகப் பெறப்படுதலை உணர்ந்தார். இந்நால்வகைப் பொருளும் எச்சமயத்தில் கூறப்படுகின்றன என்று ஆராயலானார். உலகாயதம் முதல் வேதாந்தம் ஈடுகவுள்ள புறப்புறம், புறம், அகப்

புறம் ஆகிய எவ்வகைச் சமயங்களிலும் இந்நால்வகைப் பொருளும் பொருந்துமாறு கூறப்படவில்லை எனக் கண்டார். சைவ நெறி ஒன்றிலேயே அவை பொருந்த விளக்கப்பட்டிருத்தலைக் கண்டார். அதுவே மெய்ந்நெறி எனக் கொண்டார். அந்த ஞான உணர்வுபெற்ற நிலையிலே சிவன் அருள்கைகூட சேர்ப்பானாகிய உண்மைப் பொருளும் சிவமே என்பதை உணர்ந்து அறிந்தார். உணர்ந்து அறிதல் என்பது அநுபவ அறிவு பெறுதல். இவ்வாறு உணர்ந்தமையைச் சேக்கிழார் பெருமான்.

“செய்வினையும் செய்வானும் அதன்பயனும் சேர்ப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள் எனக்

கொண்டே

இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக் கில்லை என
உய்வகையால் பொருள்சிவன்என் நருளவே உணர்ந்தறிந்தார்.”

எனக் கூறினார்.

இத்தகைய உணர்வு பெறுதலையே சைவ உணர்வு பெறுதல் என்பதனை,

“செய்வானும் செய்வினையும் சேர்ப்பனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வானும் உள்ளென் றுணர்.”

என்று திருவருட்பயன் கூறுகின்றது.

இத்தகைய உணர்வைப் பெற்று சிவத்தை அடைதற்குச் சைவம் காட்டும் வழி சைவத்திறம் எனப்படும். அவை சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் எனநான்கு. மக்களுள் சமய உணர்வு பெற்றவர்கள் தாம் சார்ந்த சமய நெறிப்படி ஒழுகியும், அரிய தவங்கள் பல செய்தும் கலைபல தெரிந்தும், வேதம் ஓதியும், புராணம் உணர்ந்தும் வேதமுடிபாகிய உபநிடதப் பொருட்களை மிக ஆராய்ந்து தெளிவுபெற்றும் பல பிறவிகளிலாகச் செல்லுங்கால் சைவத் திறத்து அடைவர். அத்திறத்தை அடைந்தவர்கள் ஆலயங்களுக்கும் அடியார்களுக்கும் தொண்டுசெய்தலாகிய சரியை நெறியிலேயே நின்றும், உருவத்திலே மூர்த்தியை எழுந்தருளப் பண்ணிப் பக்தியினால் அருச்சித்து, போற்றுதலாகிய கிரியை நெறி நின்றும், மூச்சை அடக்குதல் முதலான அகத்தொழில் மாத்திரையால் அருவத்

திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் யோகநெறி நின்றும், சென்றதான புண்ணிய வசத்தினால் ஞான நூல்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், கேட்பித்தல் கேட்டல், சிந்தித்தல், ஆகிய ஞான நெறிகள் கைகூடச் சிவனடியைப்பெறுவார் என்பதை,

“புறச்சமய நெறி நின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
புகன் மிகுதி வழியுமுன்றும் புகலும் ஆச்சிரமம்
அறத்துறைகள் அவையடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்
சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத் தெளிந்தும் சென்றாற் சைவத்
திறத்தடைவர் இதிற சரியை கிரியா யோகம்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.”

என்று சித்தியார் பேசுகிறது.

இவ்வாறு படிப்படியாக அனைத்துயிர்களையும் அரனடியை அடைவிப்பது சைவத்திறம்.

அவ்வாறு அடைவிக்கின்ற திறத்திலே ஆண்டவன் அவரவர் நிலைக்கேற்றவாறு உள்ளில் நின்றும் புறத்து நின்றும் உணர்த்தி உணர்த்தி, சிவானுபவத்தை ஊட்டி ஊட்டி தன்னடியே சார்விக்கின்ற அருளாட்சி சைவ சமய மாண்பு. ஆண்டவன் உயிர்கள் தோறும் உள்ளில் நின்று உணர்த்தி ஞானானுபவத்தைப் படிப்படியாக அருளும் திறத்தையும் வேண்டியபடி அருளுருத் தாங்கி புறத்தே நின்று அருளும் திறத்தினையும் அவ்வருள் பெற்ற அடியார் வாயிலாகப்படிப்படியாக அருளும் திறத்தினையும் பரக்கப் பேசுவனவே திருமுறைகளும் புராணங்களும். அவன் அடியை வணங்குவதற்கும் அவனே உள் நின்று உணர்த்துகிறான் என்பதை “அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி,” என்று திருவாசகம் கூறும். கொடியவனாகிய குரன் முருகப் பெருமானை எதிர்த்துப் போர் செய்யும் காலையில், முருகன் துரன் உள்ளத்து ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கியருள தன்முன்னால் நிற்கும் சிறுவன் பரம்பொருளே என உணர்கிறான். பின் அவ்வருள்மறையபரம்பொருளைச் சிறுவனாகக் காண்கின்றான் என்று கந்தபுராணம் பேசுகிறது. ஞான சம்பந்தப் பெருமானுக்கும், இயற்பகையாருக்கும், இனையான் குடியாருக்கும், சிறுத்தொண்டருக்கும் அவரவர் நிலைக்கேற்றவாறு “தோடுடைய செவியனாயும்” “நீறுபொன் மேனியில்

விளங்க தூர்த்த வேடம் தோன்றவும்', 'நற்றவத்தவர் வேடமே கொண்டும்', 'சித்த மகிழ்வயிர வராகியும்', திருக்கோலம் கொண்டுவந்து சிவஞானம் ஊட்டிய பெருமையைப் பெரிய புராணம் புகழும். ஆண்டவன் மக்களை உய்வித்தல் பொருட்டே அடியார்களை இவ்வுலகில் பிறப்பிக்கின்றான். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை "மாதவம் செய் தென்திசை வாழ்ந்திட தீதிலா திருத்தொண்டத் தொகை தர இவ்வுலகிற்கு அனுப்புகிறார்.

"வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறை விளங்க பூதபரம் பரை பொலிய புனிதவாய் மலர்ந்தழுதார் சீதவள வயல்புகலி திருஞான சம்பந்தர்" தோன்றினார் திருநாவுக்கரசு பெருமான் "திருத்தொண்டின் நெறி வாழத் தோன்றினார். மாணிக்கவாசகர் பிறந்தருளியதை, "ஆயவளம் பதியதன் ஆமாத்தியரில் அருமறையின் தூயசிவா கமநெறியின் நுறைவிளங்க வஞ்சனையான் மாயனிடும் புத்தவிரு ளுடைந்தோட வந்தொருவர் சேயவிளம் பரிதியெனச் சிவனருளா லவதரித்தார். என்று திருவிளையாடல் செப்பும்.

இவ்வாறு இறைவன் யாண்டும் நிறைந்து நின்று அருளும் திறத்தினை நாவுக்கரசர்,

"மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான் வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்தொண்டர், இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான் ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன், புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதினுள்ளான் பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான், கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சியுள்ளான்

காளத்தி யானவனென் கண்ணுள்ளானே." என்று பாடுகின்றார். இன்றோரன்ன அருள் திறமே யாண்டும் பேசும் மாண்புடையது சைவ சமயம்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் சமயம் என்பது மக்கள் வாழ்விற்கு இன்றியமையாத தொன்றென்பதும், சமயங்கள் பலவற்றுள்ளும் காலத்தாலும் கருத்தாலும் தரும் அநுபவநிலையாலும் உயர்ந்தது சைவம் என்பதும் அச் சைவம் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டதென்பதும், அவனருளுபதேசத்தால், மெய்யுணர்வுபதினான்கு சாத்திரங்களாக விரிந்துள என்பதும், பசு, பதி, பாச உண்மையும், பதி ஒன்றாயும், வேறாயும், உடனாயும் உயிர்

களோடு, அத்துவிதமாய்க் கலந்து அருளால் ஐந்தொழில் ஆற்றுகிறான் என்பதும், செய்வினை, செய்வான், அதன் பயன், சேர்ப்பான் எனும் நாற்பொருளும் பேசும்திறம் சைவநெறிக்கே உளது என்பதும், சிவநெறியை அடைவதற்கு வகுத்தபடி நிலைகள் சரியை முதலானான்கென்பதும், அருளுருவாயமைந்த இறைவன் பல்வேறு நிலையில் உயிர்களின் பக்குவநிலைக்கேற்ப அருளுகிறான் எனும்சைவசமய மாண்புகள் தெற்றென விளங்கக் காண்கின்றோம். மாண்புடை அச்சைவ நெறி நின்று நீங்காப் பெருவாழ்வாம் சிவவாழ்வு எய்துவோமாக.

திருவருட்பாத் திரட்டு

தொகுத்தவர்:— தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள். 2, சீதாராமநகர், கடலூர், N. T. விலை 20 காசுகள்.

இத்திரட்டில் வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய திருவருட்பாவினின்றும் மனத்தையுருக்கவல்ல 70 பாடல்களைத் திரட்டி திரு. நாயுடு அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். திருவருட்பா முழுநூலையும் படிக்கும்படி மக்களைத் தூண்டுவதற்கு இத்திரட்டு உறுதுணையாயிருக்குமென்று நம்புகின்றோம். அன்பர்கள் வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெறுவார்களாக.

வழிபாட்டு இதழ்

தொகுத்தவர்:— குலசை. ப. இராமநாத பிள்ளை
கிடைக்குமிடம்:— புரசைத் திருநெறிக் கழகம்,
43, முருகப்ப முதல் தெரு, சென்னை-7.
விலை குறிக்கப் பெறவில்லை.

இந்நூலில் அப்பர் பாடியருளிய ஐந்து போற்றித் திருத்தாண்டகங்களும் மாணிக்கவாசகர் அருளிய போற்றித் திருவகவலும் தமிழ் முறையில் அர்ச்சனை செய்வதற்கேற்ற நிலையில் அச்சிடப் பட்டுள்ளன. மேலும் சூலைநீக்கிய பதிகம், திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, அம்மையின் வணக்கப் பாடல்களுமுள்ளன. அன்பர்கள் வாங்கிப் படித்து இம்மைப் பிணியையும் மறுமைப் பிணியையும் போக்கிக் கொள்வார்களாக. இதுபுரசைத் திருநெறிக் கழகத்தாரால் வடபாண்டி நாட்டு யாத்திரையின் போது நினைவு மலராக வெளியிடப் பெற்றது. (அம்பை சங்கரன்.)

திருமுறைகளில் இசை நாடகத் தமிழ்ச் சொற்கள்

பண்ணுராய்ச்சி வித்தகர் குடந்தை ப. சுந்தரேசன்
முதற்றிருமுறை பதினோரம்பதியம்

திரு வீழி மிழலை

இப்பதியத்தில், இரண்டாம் பாடலில் ஏழோசை என வருவதறியலாம். மூன்றாம் பாடலில் மும்மென்றிசை என்று கூறப் பெற்றதால் மும் என்பது வாயைக் குருள மாக வைத்துக்கொண்டு மூலந்தொடுத்து இயக்கியநாதத்தை வாயொலியாகக் காட்டாது. மூக்கொலியாகக் காட்டுவது அதாவது தொழில் செய்வதெனப்படும். இத்தொழின் முறை வண்டுகளிடத்து முான்றன என திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுவது அறிவோமாக.

நான்காவது பாடலில் பண்ணும், பதம்ஏழும், பல வோசைத் தமிழ் அவையும் உள்நின்றதோர் சுவையும் உறுதாளத்தொலி பலவும் என அருளியுள்ளமையால்,

இ. த. சொ.

11 சுவை

12 தாளம்

„

என இருசொற்கள் வந்தன.

நிறைவு

காழிந்நகர் கலைஞானசம்பந்தன் தமிழ் பத்தும் யாழின்னிசை வல்லார் சொலக் கேட்டாரவரெல்லாம் ஊழின் மலி வினைபோயிட உயர்வானடைவாரே.

இ. த. சொ.

13 கலை

பன்னிரண்டம்பதியம்

திருமுதுகுன்றம்

இப்பதியம் நான்காம் பாடலில் தொகுக்கின்னார், எனவரும் சொற்களால், இ.த. சொ. 14-கின்னாம் என்ற சொல் வந்தது. இது கின்னரி எனவும்கூடும். இதனை இயக்குவோர், கின்னார். ஏழாம் பாடலில், “விழுவோடொலி மிகு மங்கை

யர்தரும் ஆடகசாலை முழுவோடிசை நடமுன் செய்யும்” எனும் சொற்கள் வந்துள்ளன.

பத்தாவது பாடலில் “கருகு குழன் மடவார் கடி குறிஞ்சியது பாடி முருகன்னது பெருமைபகர் முதுகுன்று எனக் கூறியிருப்பதால் 15 குறிஞ்சி இது மலையும் மலை சார்ந்த இடங்களுமான குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் மக்களிடத்தே இருந்த குறிஞ்சியாழ் எனும் கருவியில் நள்ளிரவில் இசைக்கப்பெறும் குறிஞ்சிப்பண்ணின் பெயரைக்குறிப்பதாயிற்று.

நிறைவு = ஆங்கு குறத்தியர் பாடுகின்றபண் குறிஞ்சிப்பண் புகலிநகர் மறைஞான சம்பந்தன் உரைசெய்த நிகரில் லன தமிழ் மாலைகள் இசையோடு இவை பத்தும் பகரும் அடியவர்கட்கு இடர்பாவம் அடையாவே.

பதினமுன்றும்பதியம்

திருவியலூர்

இப்பதியம் மூன்றாம் பாடலில், நின்று இசை பகர்வார் அவரிடமாம், என்ற சொற்களும், ஐந்தாம் பாடலில் மிகு கலையாய்ப் பண்ணார் தருமறையாயுயர், என்ற சொற்களும், வந்துள்ளன.

நிறைவு = புகலித்தகு தமிழ் ஞானசம்பந்தன் துளங்கிற்றமிழ் பரவித் தொழும் அடியாரவர் என்றும் விளங்கும் புகழ் அதனோடுயர் விண்ணும் உடையாரே என அமைந்துள்ளமை அறியலாம்.

பதினநான்காம்பதியம்

திருக்கொடுங்குன்றம்

இப்பதியம் இரண்டாம் பாடலில், குயிலின்னிசை பாடுங் குளிர்சோலை, என்ற சொற்கள்வந்து, ஞானத்துயர் சம்பந்தன நலங்கொள் தமிழ் வல்லார் ஊனத்தொடு துயர் தீர்ந்து உலகேத்தும் எழிலோரே, என நிறைவெய்துகிறது.

பதினேந்தாம்பதியம்

திருநெய்த்தானம்

இப்பதியம், மூன்றாம் பாடலில், நடமாடிய பெருமான், எனவந்து இறுதியில் தமிழ்ஞான சம்பந்தன்.....

பலமல்கிய பாடல்விவை பத்தும் மிகவல்லார் சிலமல்கிய செல்வன்னடி சேர்வர் சிவகதியே என்று நிறைவு எய்துகிறது.

பதினாரும்பதியம்

திருப்புள்ளமங்கை

இப்பதியம், இரண்டாம் பாடலில், கலையான்மலி, என்ற சொல்லும் ஆறாம் பாடலில், இசையானவன், என்ற சொல்லும் வந்து இறுதியாக காழியுட் கலைஞான சம்பந்தன் சந்தம்மலி பாடல் சொலி ஆடத் தவமாமே, என நிறைவு எய்துகிறது.

பதினேழாம்பதியம்

திருவிடும்பாவனம்

இப்பதியம் இரண்டாம் பாடலில், கலையார்தரு புலவோவர், என்ற சொற்கள்வந்துள்ளன. பின்னர் முடிவில் காழியுள் அணிஞான சம்பந்தன் படியாற் சொன்ன பாடல் சொலப் பறையும் வினைதானே, என நிறைவு எய்துகிறது.

பதினெட்டாம்பதியம்

திருநின்றியூர்

இப்பதியம் மூன்றாம் பாடலில், பறையின்னொலி சங்கின்னொலி, என்ற சொற்கள் வந்துளதால் இ.த.சொ. 16 பறை (இங்கு, ஏழாம் பதியத்தில் வந்துள்ள மணி, சங்கு, மாமுரசு என்பனவும் இசைக் கருவிகள் ஆனவையால் அவற்றையும் இசைத் தமிழ்ச் சொற்களாகக் கொள்ள வேண்டும்)

ஐந்தாம் பாடலில், குழலின்னிசை வண்டின்னிசை, என்ற சொற்கள் அமைந்துள்ளமை காணலாம். இறுதியில் தமிழ் ஞானம் மிகுபந்தன் குன்றுத் தமிழ் சொல்லக் குறைவு இன்றி நிறைவு புகழே, என நிறைவு எய்துகிறது.

பத்தொன்பதாம்பதியம்

திருக்கழுமலம் (சீகாழி)

இப்பதியம் ஐந்தாம் பாடலில், கலைமருவிய புறவணி தருகழுமலம், என்ற பொதுக் குறிப்பன்றி நாம் தேடும்

மற்ற சொற்கள் இல்லை. பெருகிய தமிழ் விரகினன்.....
பிணைமொழியன்.....விதியுடையவர்களே (நிறைவு)

இருபதாம்பதியம்

திருவீழிமிழலை

மூன்றாம் பாடலில் 'கலை நிலவிய புலவர்கள்' என வந்து இறுதிப்பாடல் சிரபுர நகரிறை தமிழ் விரகனதுரை.....இனிதமர்வரே என நிறைவடைகிறது.

இருபத்தியோராம்பதியம்

திருச்சிவபுரம்

இப்பதியம் எட்டாம் பாடலில் 'இசைகபிலை' எனக் குறிப்பிடுவது அறியலாம். இறுதிப்பாடல், தமிழ் விரகனதுரை.....தாநல மிகுவரே, என நிறைவெய்துகிறது.

இருபத்தியிரண்டாம்பதிகம்

திருமறைக்காடு

ஐந்தாம் பாடலில் 'பசுபதி பலகலை' என்ற சொற்களும், ஏழாம் பாடலில் 'மருவிய அறுபதம் இசை முரல்' என்ற சொற்களும் வந்து இறுதிப் பாடல், மிகுக்கலை பல பயில் புலவர்கள் புகழ்வழி வளர்தரு இசையமர் கழுமல நகர்.....தமிழ் விரகனதுரை.....இசைமளி தமிழ் ஒருபதும்.....எழில் பெறுவரே. என நிறைவு எய்துகிறது.

ஆகவே நட்டபாடைப் பண்ணில் திருஞானசம்பந்தர் அருளிய இருபத்தியிரண்டு பதியங்கள் இக்காலத்தில் நமக்குத் தெளிவுற அச்சவாகனமேறி நன்கு உலவி விளங்கி வருவதனை நாம் கிரும்பத் திரும்ப உணர்தல் வேண்டும். ஆயினும் இந்த 22 பதியங்களும் நன்கு உரிய முறையில் பண்ணோடு பாடப்பெற்று மக்கள் செவியில் ஓயாது கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பெரியதொரு முயற்சியைச் சில நெறியாளரால் இதுகாறும் செய்யப் பெறுது இருப்பது குறைபாடாகத்தான் முடிகிறது என்பது ஒருதலை. நட்டபாடைப் பண்ணின் பழைய பெயர் நைவளம் (தொடரும்)

மறைந்த மாணிக்கம்

ப. வீரப்பிள்ளை, எழுத்தாளர்,
குமரன் உயர்நிலைப்பள்ளி, மஞ்சக்கொல்லை.

1. பாரதத்தின் முடிசூடாப் பார்த்திபனே மனிதகுல
பானுவேநல்
நேருவெனும் பெயர்தாங்கி நீணிலத்தில் நிலவியசீர்
நிறைந்த தெய்வப்
பேரருளின் திருவுருவே யெமதுயிரே பிரிவறநீ பிரிந்த
இந்நாள்
தீர்வரிய பெருந்துயரக் கடல்விழுந்தோம் கரைசேரும்
திறம்கா னோமே.
2. கள்ளமிலாப் பெருந்தகையே கருணைவளர் கற்பகமே
கரும்பே நிற்போல்
விள்ளரிய தொல்சீர்த்தித் தாய்நாட்டின் திருப்பணியாம்
வேள்வி யோங்கத்
துள்ளுகின்ற காணையினம் பருவமதை நிறைசெல்வத்
தொடர்பை நெஞ்சை
அள்ளுகின்ற நுண்ணறிவை அடலேற்றின் பெருந்திறலை
அளித்தார் ஆரே.
3. வேற்றவரின் சூழ்ச்சியினால் வீழ்ந்தபெரு வாழ்வதனை
மீளப் பெற்று
நாற்றிசையும் புகழ்மணக்க நம்நாடு தலையெடுக்கும்
நலமே யெண்ணித்
தேற்றமுடன் செயல்புரிந்தாய் பிறராக்கம் சகியாத
சிறுமை மாக்கள்
மாற்றலர்செய் தறுகண்மை தனைநாணி நின்னாவி
மறைந்த தேயோ.
4. மக்கள்குலம் சிறப்பெய்த வளர்ந்தெழுந்த மாமலையே
மருந்தே கீர்த்தி
மிக்கவுயர் பாரதத்தின் விழுநெறிக்கோர் தனித்துணையே
வியன்ஞா லத்தில்
தக்கவரும் தலைசாய்க்கும் தகவுடையாய் இகலறியாத்
தரும மூர்த்தி
திக்கறியா தல்லலுற எமைவிடுத்து நீமறைந்த திறம்நன்
றுமோ.

5. ஞாலமிசை நாற்றிசையும் வாழுகின்ற ஆடவரில் நங்கை
மாரில்
பாலகரில் யாரேநின் மறைவினுக்கு மறுகாதார் பழியென்
றெண்ணுக்
காலனெனும் கண்ணில்லான் ஒருவனன்றிப் பெருநிலமும்
காற்றும் விண்ணும்
ஒலமிடுங் கடல்முதலாம் சராசரமும் பெருகுதுயர் உழந்த
தன்றே.
6. வேறெருவர் அறியாத வியத்தகுமோர் சாத்துவித
விழுப்போ ராற்றி
மாறுகொளும் அயலாட்சித் தளையெறிந்திங் குரிமையொளி
வாழ்வு நல்கி
வீறுசெய்த தனித்தலைவர் காந்திமகான் எமைப்பிரிந்த
விழுமம் தீர
ஆறுதலை நீயளித்தாய் நிற்பிரிந்த துயர்தீர்ப்பார் ஆருள்
ளாரே.

மதிப்புரை

“சிவஞானம்” என்னும் பெயரிய சைவ சமய இதழ் வரப் பெற்றேம். இது மூன்று திங்கள்களுக் கொருமுறை வரும் வெளியீடு. 28-5-64 முதல் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்று வெளிவந்துள்ளது. தனிப்பிரதி பத்துகாசுகள் தான். பல அறிஞர் பெருமக்களின் ஆசியுரைகளைத் தாங்கியதாய் பத்து சிறந்த சமயக் கட்டுரைகளைக் கொண்ட தாய்ச் சிறப்புற்றிலங்கியுள்ளது. நல்லதாள், கவர்ச்சிகர அட்டை முதலிய பல சிறப்புகளையும் பெற்றுள்ளது. நம் தமிழகத்தில் சமய அறிவு தேவை என்பதை உணர்ந்து நம்மோடு கைகோத்துலாவரும் சிவஞானத்தை மனமார வரவேற்கின்றோம். அன்பர்கள் வாங்கிப் பயன் பெறுவார்களாக. ஆசிரியர் திரு. ராம. சண்முகானந்தா, கரூர்.

முகவரி:— திருவள்ளுவர் பதிப்பகம்,
புதுகோர்ட்டு தெரு, கரூர், திருச்சி மாவட்டம்.

பிற செய்திகள்

குன்றத்தூரில் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பெருந் திரு விழா 3—6—64 முதல் 14—6—64 முடியவும் சேக்கிழார் திருப்பணிக் கழக இருபத்து மூன்றாம் ஆண்டுவிழா 4—6—64 முதல் 13—6—64 முடியவும் மிகச்சிறப்புடன் நிகழ்ந்தன. பல பெருமக்கள் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினர்.

புரசைத் திருநெறிக் கழக 40 ஆம் திங்கள் வழிபாடு மதுரைத்தகத்தை அடுத்த மடவிளாகம், தர்மாபுரம், கயப் பாக்கம் ஆகிய விடங்களில் உள்ள திருக்கோயில்களில் 21—6—64ல் சிறப்புற நிகழ்ந்தது.

சென்னை, திருநீலகண்டபுரம் சண்முக சன்மார்க்க சபையின் ஆதரவில் வாரவழிபாட்டுத் தொடக்க விழா 22—6—64 திங்கள் இரவு 8 மணிக்கு 19 மாவடி விநாயகர் கோயில் தெருவில் நிகழ்ந்தது. சைவப் பெரியார் திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் வாரவழிபாட்டின் இன்றி யமையாமை குறித்துப் பேசினார்கள்.

ஆடிமாத விசேடதினங்கள்

5	(20—7—64)	கலிய நாயனார் விழா
	„	கோட்புலி நாயனார் விழா
18	(2 —8—64)	மூர்த்தி நாயனார் விழா
	„	புகழ்ச் சோழ நாயனார் விழா
21	(5 —8—64)	கூற்றுவ நாயனார் விழா
28	(12—8—64)	பெருமிழலைக் குறும்பநாயனார்
(விழா)
29	(13—8—64)	சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விழா
	„	கழறிற்றறிவார் நாயனார் விழா

ச ம ா ஜ வெ ளி யீ டு க ள்

	முன் விலை ரூ.	குறைத்த விலை ரூ.
சைவ சமயச் சொற்பொழிவுகள்	3	2
ஞானியாரடிகள் நினைவு மலர்	2	1
பொன் விழா மலர்	1	50 ந.பை.
முருகன் முந்நூல்		40 „
அறப் பயிற்சிமாலை		50 „
சுகார்ச்சனைத் திருமந்திரம்		6 „
சிவஞான சித்தியார்-சிவாக்கிர யோகிகள் உரையுடன் }		50 „
சிவஞான போதம்-எளிய உரையுடன் (சிறியது)		12 „
திருவெம்பாவை-உரையுடன் (சிறியது)		6 „
அறுபத்து மூவர்		5 „
சைவ சமய நிலையங்களின் தற்கால நிலை		12 „
நான் நம்புவன சில		7 „
விநாயகர் வழிபாடு		20 „
திருவெம்பாவை திருப்பள்ளியெழுச்சி பொன் விழா வெளியீடு }		1-25 „
கந்தரனுபூதி—யந்திர உரையுடன்		1-25 „
சிவஞான போதம்—தெளிவுரையுடன்		50 „

தபால்—ரயில் செலவு தனி :

“ சி த் தா ந் த ம் ” :—சிறந்த மாதப் பத்திரிகை
ஆண்டுச் சந்தா ரூபாய் மூன்று.

கிடைக்குமிடம் :—

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்
12, கீழ் மாடவீதி, மயிலாப்பூர் சென்னை-4.